

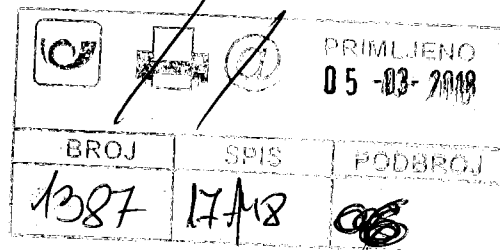
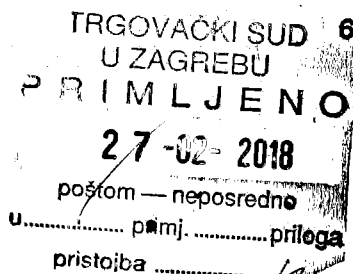
10000 Zagreb, P. Hatza 23/II, Hrvatska/Croatia • Tel: 385 1 481 26 10, 481 27 06 • Fax: 385 1 481 30 62

U Zagrebu, dne 27.02.2018.
f.g. kanc.br. 49/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II

10000 ZAGREB

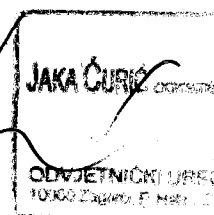

Na broj: P-220/2018

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NOVABELA GRUPA d.o.o. iz Zagreba, Augusta Šenoa 3,
OIB: 83565636972, zastupan po direktoru Hrvoji Šimiću iz Zagreba,
Beweisova 27

TUŽENIK: NAVA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27,
OIB: 07492912398, koje zastupa Jaka Ćurić, odvjetnica u Zagrebu,
Pavla Hatza 23

ODGOVOR NA TUŽBU

2x/punomoć, prilozi 2x

vps:1.000.000,00 kn

I. Tuženik ovime podnosi odgovor na tužbu u predmetu gornji broj te se očituje kako slijedi.

Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti i tužbene navode smatra u cijelosti neosnovanima.

II. Tuženik prvenstveno, opreza radi, ističe **prigovor dvostruke litispendencije.**

Naime, pred naslovnim Sudom je u tijeku postupak posl.br. P-1997/2016 kojim tužitelj u točki 1.1 tužbenog zahtjeva traži «povlačenje s naplate» iz FINE zadužnice br. OV-5188/10 dne 09. studenog 2010. i «vraćanje» iste tužitelju. Usvajanjem takvog tužbenog zahtjeva, postigla bi se ista svrha kao i u ovoj tužbi kojom se u petitu traži: «Proglašenje nedopuštenim zapljene i prijenosa izravna naplata na temelju zadužnice ...».

Dokaz: preslika tužbe, priklop spisa posl.br. P-1997/2016 i uvid u isti

Pravno i činjenično stanje navedenog parničnog postupka je istovjetno ovom postupku – tužitelj i ovdje i u navedenom postupku kao temelj navodi Ugovor o kratkoročnom kreditu

broj 3044 od 05. studenog 2010. godine i prestanak tražbine zbog navodnog nastupa zastare, sve temeljem predmetne zadužnice.

Stoga postoji i objektivni i subjektivni identitet spora.

Također, potrebno je spomenuti i to kako je tužitelj neuspješno pred naslovnim sudom pokrenuo postupak osiguranja privremenom mjerom posl.br. Ovr-521/2016 kojom je tražio povlačenje sa FINE predmetne zadužnice OV-5188/10 od dana 09. studenog 2010. godine i zabranu evidentiranja u Očevidniku redosljeda naplate i zabrane FINI izvršenje naplate, a s kojom je također pravomoćno odbijen.

Dokaz: preslika drugostupanjskog Rješenja Pž-2193/2017 i
prvostupanjskog Ovr-521/2016
priklop ovosudnog spisa Ovr-521/2016

Nadalje, tužitelj je odbijen i sa prijedlogom za privremenu mjeru ovog Suda posl.br. R1-125/2017 kojom je tražio da se zadužnica br. OV-5188/10 od dana 09. studenog 2010. godine povuče sa naplate sa FINE i vrati tužitelju. Odbijajuća odluka je potvrđena i odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-6870/2017 od 10. studenog 2017. godine.

Dokaz: preslika Rješenja posl.br. R1-125/2017, Rješenja posl.br. Pž-6870/2017,
priklop ovosudnog spisa R1-125/2017

Iz navedenoga je razvidno kako tužitelj pokretanjem više sudskih postupaka bilo tužbom bilo prijedlogom za privremenu mjeru, koji se svi temelje na istom činjeničnom i pravnom osnovu pokušava potpuno neosnovano progurati tezu s kojom je već pravomoćno odbijen.

III. Ako sud ne smatra osnovanim prigovor dvostruke litispendencije, tuženik se dalje, opreza radi, očituje kako slijedi:

Nije sporno da su tužitelj, kao korisnik kredita i tuženik kao sudužnik zaključili Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 3044 od 05. studenog 2010. godine.

Dokaz: uvid u citirani Ugovor koji prileže spisu

Isto tako nije sporno da je tužitelj na temelju gore navedenog Ugovora o kratkoročnom kreditu br. 3044 kao sudužnik dragovoljno i pravovaljano predao tuženiku bjanko zadužnicu br. OV-5188/10 od dana 09. studenog 2010. godine na iznos od 1.000.000,00 kn kao sredstvo osiguranja naplate tražbine.

Također, nije sporno da je tuženik osnovano i na temelju zakona predao pravovaljanu navedenu zadužnicu br. OV-5188/10 na naplatu FINI dana 27.03.2015. godine, sve kako bi naplatio svoju tražbinu po kreditu koju tužitelj kao sudužnik kredita nikada nije podmirio, iako je to bio dužan učiniti i kako je temeljem iste tražio naplatu iznosa od 1.000.000,00 kn sa pripadajućim kamatama.

IV. Tuženik se protivi navodima tužitelja prema kojima on neosnovano smatra da je tražbina tuženika prema tužitelju u *«cijelosti prestala i to prestala nastupom zastare.»*

Prvenstveno, prema pravnoj teoriji, u slučaju nastupa zastare potraživanja, tražbina ne prestaje postojati. Ona i dalje postoji, ali dužnik ima mogućnost, u slučaju da vjerovnik poželi sudskim putem ostvariti svoju tražbinu, iskoristiti prigovor zastare kao defenzivno sredstvo i time, u slučaju da je isti osnovan, spriječiti pokušaj naplate tražbine.

Nadalje, Ovršni zakon je taj koji uređuje pravni institut zadužnice. Uzimajući u obzir odredbe Ovršnoga zakona, zadužnica predstavlja ovršnu ispravu. Ona u tom smislu ima učinak

pravomoćnog i ovršnog Rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na račun ovrhovoditelja.

Slijedom navedenoga, budući da je zadužnica ovršna isprava, tuženik ističe kako prema odredbama Zakona o obveznim odnosima, **zastarni rok za tražbinu iz zadužnice iznosi 10 godina.**

Navedni desetogodišnji zastarni rok je utvrđen i u obrazloženju gore navedene odluke posl.br. Ovr-521/2016 (v. str. 11 odlomak 2), kao i odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-2193/2017, (v. str. 2 odlomak 3).

Dokaz: uvid u odluku naslovnog suda posl.br. Ovr-521/2016 i posl.br. Pž-2193/2017, priklop spisa

Zato su navodi tužitelja o tome kako je zastara tražbine iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 3044 prema njemu nastupila 12. studenog 2014. godine, a slijedom toga i prestala, potpuno neosnovani.

Kako tražbina po predmetnim zadužnicama nije prestala, to sud nema mogućnosti intervenirati u postupak naplate po zadužnici koju je tužitelj tuženiku dobrovoljno predao.

V. Također, tuženik ovime na sudski spis dostavlja i IOS-e na dan 31.12.2011. i IOS na dan 30.06.2012. koji je potpisan i pečatiran od strane tužitelja i tuženika, kao i IOS na dan 30.06.2012. i 31.12.2011. za povezano društvo Destilerija d.o.o., čiji je direktor također Hrvoje Šimić, a iz kojih je vidljivo stanje duga tužitelja i njegovih povezanih društava po navedenom kreditu i kreditu pod brojem 3043, u odnosu na tuženika.

Dokaz: IOS od društva Novabela d.o.o. na dan 31.12.2011., IOS od društva Novabela d.o.o. na dan 30.06.2012., IOS od društva Destilerija d.o.o. na dan 31.12.2011. i IOS od društva Destilerija d.o.o. na dan 30.06.2012.

Time je tužitelj ne samo priznao postojanja duga prema tuženiku, nego je i prekinuo tijekom zastare. Stoga, sve kada bi se imao primjeniti i kraći zastarni rok (a treba se primjeniti desetogodišnji), zastara ni na koji način nije mogla nastupiti.

VI. Isto tako, nastavno na pitanje zastare i postojanja tražbine tuženika, tuženik navodi i sljedeće:

Tražbina po predmetnom Ugovoru o kreditu br. 3044 od 05. studenog 2010. godine osigurana je i založnim pravom, a kako je to vidljivo i iz samog čl. 9 Ugovora o kreditu koji se izrijekom poziva na Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, broj 92210187 od 05.11.2010.g.

Dokaz: uvid u čl. 9 Ugovora

Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini broj 92210187 od 05.11.2010.g.

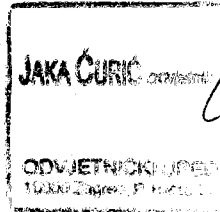
VII. Tuženik također navodi kako je iz Očevidnika o redoslijedu plaćanja koji je dostavljen uz tužbu vidljivo da je tužitelj blokiran po predmetnoj zadužnici još od ožujka 2015. Od tada pa do pokretanja ovog postupka je proteklo više od dvije i pol godine. Pri tome se mora spomenuti da je podnošenjem tužbi i prijedloga za osiguranjem tražbine privremenom mjerom, vidljivo da je tužitelj odavno znao za blokadu.

Odredba Ovršnog zakona iz čl. 210 sigurno nema intenciju omogućiti tužitelju podnošenje pravnog lijeka u najmanju ruku skoro godinu dana od kada je nesporno saznao za blokadu, pa se u to smislu ističe i prigovor protoka roka.

VIII. Slijedom svega gore navedenoga, tuženik je dokazao ne samo da on i dalje ima nepodmirenu tražbinu prema tužitelju, nego i da ona nije zastarjela.

Slijedom navedenoga, predlaže se **odbaciti**, podredno **odbiti** tužbu i tužbeni zahtjev i naložiti tužitelju naknadu troška.

NAVA BANKA d.d. u stečaju
po punomoćniku

<u>Troškovnik:</u>	
Odgovor na tužbu	10.000,00 kn
PDV 25%	2.500,00 kn
Sudska pristojba	5.000,00 kn
Ukupno:	17.500,00 kn